



Arrest

**nr. 69 158 van 25 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 25 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN IN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 12 februari 2011 en heeft zich op 14 februari 2011 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 19 april 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 23 juni 2011.

1.3. Op 29 juni 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 30 juni 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een sjiitisch moslim afkomstig uit Beirut, gelegen in Libanon. Sedert 1987 bent u een lid van "Amal". Tijdens de Libanese burgeroorlog vervoegde u de gewapende militie van deze partij en nam in de periode 1988-1990 deel aan de gewapende strijd die in Beirut gevoerd werd. Daarnaast behoorde u tot een "speciale eenheid" die instond voor de aanhouding van politieke tegenstanders van "Amal". In 1990 werd u neergeschoten bij een gevecht tussen uw eenheid en leden van de gewapende militie van de druzische partij "PSP" (Progressive Socialist Party). U was in de buikstreek geraakt en werd gedurende drie maanden gehospitaliseerd. Ook na afloop van de Libanese burgeroorlog bleef u bij "Amal" betrokken en werkte als bewaker voor deze partij. In mei 2007 nam u in Beirut deel aan de gevechten die losbraken tussen aanhangers van "Hezbollah" en "Amal" en aanhangers van "Al Mustaqbal". Omstreeks deze periode ontving u verschillende dreigtelefoons waarin u ervan beticht werd bepaalde leden van "Al Mustaqbal" kwaad berokkend te hebben en waarin u met de dood bedreigd werd. Eind 2007 werd u door een stel aanhangers van "Al Mustaqbal" neergestoken. Hierbij verloor u zoveel bloed dat u gedurende drie dagen in coma raakte. Omdat u geen vertrouwen stelde in de Libanese autoriteiten deed u van deze geweldpleging geen aangifte. U werd hierna nog tweemaal telefonisch bedreigd. In 2009 raakte u in een woordenwisseling betrokken met een stel aanhangers van "Hezbollah". Drie dagen later werd u door een stel buitenlandse handlangers van "Hezbollah" afgetuigd en liep hierbij een hoofdwonde op en verloor drie tanden. U deed van deze geweldpleging geen aangifte bij de Libanese autoriteiten. Omwille van de aanhoudende moeilijkheden die u in Libanon ondervond vluchtte u op 10 februari 2011 via Syrië naar België, om hier op 14 februari 2011 asiel aan te vragen.

B. Motivering

Vooreerst dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen aanbrengt om aan te tonen dat de door u ingeroepen asielmotieven actueel zijn.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in 1990 gewond raakte bij een vuurgevecht tussen de militie van "Amal" waartoe u behoorde en een militie van de druzische partij "PSP". Aangaande dit door u ingeroepen asielmotief dient te worden vastgesteld dat u na 1990 geen verdere moeilijkheden ondervond met aanhangers van "PSP" (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat dit door u ingeroepen asielmotief niet langer actueel is. Uw bewering dat u het druzische berggebied in Libanon niet meer durft te bezoeken (zie gehoorverslag CGVS, p.5) wijzigt deze vaststelling niet. Zulks biedt immers geen aanwijzing dat u door "PSP" op een systematische wijze geïsoleerd wordt.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u in 2007 regelmatig dreigtelefoons ontving van aanhangers van "Al Mustaqbal". Eind 2007 werd u door aanhangers van deze politieke partij belaagd en neergestoken, waarna u nog tweemaal telefonisch werd bedreigd. Aangaande dit door u ingeroepen asielmotief dient te worden vastgesteld dat u na 2007 geen directe moeilijkheden ondervond met aanhangers van "Al Mustaqbal" (zie gehoorverslag CGVS, p.6-8). Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat dit door u ingeroepen asielmotief niet langer actueel is. Uw verklaring dat u de soennitische wijken van Beirut niet meer durft te bezoeken (zie gehoorverslag CGVS, p.7) wijzigt deze vaststelling niet. Zulks biedt immers geen aanwijzing dat u door aanhangers van "Al Mustaqbal" op een systematische wijze geïsoleerd wordt. Daarnaast verklaarde u dat u in 2009 in een dispuut verwickeld raakte met een stel aanhangers van "Hezbollah". Hierop volgend werd u door een stel handlangers van deze lui belaagd en geslagen. Aangaande dit door u ingeroepen asielmotief dient te worden vastgesteld dat u na dit incident geen verdere moeilijkheden ondervond met aanhangers van "Hezbollah" en dit ondanks uw verklaring dat "Hezbollah" present is in de wijk waar u woont (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). Zulks wijst uit dat de door u ingeroepen moeilijkheden met aanhangers van "Hezbollah" niet langer actueel zijn en dat u geenszins op een systematische wijze vervolgd wordt door aanhangers van deze beweging.

Tot slot dient nog aangestipt dat u zelf stelt dat er in de periode 2008-2011 niets bijzonders gebeurde, doch dat u Libanon hebt verlaten omdat u in het verleden neergestoken was geweest en u dit ook voor uw moeder deed die ongerust was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Het eerste door u aangehaalde motief werd reeds in een bovenstaande paragraaf besproken, het feit dat u uw moeder wil geruststellen is louter een persoonlijk gegeven.

Er moet worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde lidkaart van "Amal" bewijst uw betrokkenheid bij deze partij. Zulks wordt in bovenstaande vaststellingen echter niet betwist. Het door u neergelegde medische attest van de "American University of Beirut Medical Center" bevestigt dat u er in 1990 behandeld werd. Zulks wordt in bovenstaande vaststellingen echter niet betwist. De door u neergelegde kopie van een medisch rapport opgesteld in december 2007 vormt aanwijzing van de medische zorg die u in 2007 bekwam. Zulks wordt

in bovenstaande vaststellingen echter niet betwist. Het door u neergelegde "cash receipt" van de "American University of Beirut Medical Center" bevestigt louter dat u er in februari 2011 een rekening betaalde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker voert aan dat groeperingen Amal en vooral Hezbollah van hem verwachten dat hij actief bij hun groepering betrokken blijft en zo nodig aan gewelddaden tegen bij voorbeeld de groepering Al Mustaqbal deelneemt, waardoor verzoeker enerzijds gevaar loopt als hij weigert te participeren en anderzijds als hij wel participeert. Volgens verzoeker is het gedwongen worden om te participeren in gewelddaden een daad van vervolging de zin van artikel 1A van het Verdrag van Genève en loopt hij ernstig gevaar voor lichamelijk geweld, zoals hij reeds aan den lijve mocht ondervinden. De reden dat verzoeker tussentijds niet meer werd toegetakeld kan geen doorslaggevend bewijs vormen van het wijken van het gevaar, aldus nog verzoeker.

Aan het verzoekschrift worden de volgende documenten toegevoegd: een discharge summary van het ziekenhuisverblijf in de periode juni 1990, een lidkaart Amal en een medisch rapport dd. 26.12.2007. Per aangetekend schrijven van 15 september 2011 maakt verzoeker nog volgende aanvullende stukken over: de medische attesten die destijds in december 2007 werden opgemaakt, een dreigbrief van de beweging 'Amal', foto's van verzoeker als kindsoldaat en een exemplaar van het tijdschrift 'Historia' waar een foto van verzoeker als kindsoldaat werd afgebeeld.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij blijkens zijn verklaringen in 1990 gewond raakte bij een vuurgevecht met de druzische partij PSP, maar na 1990 geen verdere moeilijkheden meer ondervond en dit asielmotief niet langer actueel is, (ii) verzoeker eind 2007 regelmatig dreigtelefoons ontving van aanhangers van "Al Mustaqbal" maar na 2007 geen directe moeilijkheden ondervond waardoor dit asielmotief niet langer actueel is, omdat er geen aanwijzing is dat hij door aanhangers van "Al Mustaqbal" op systematische wijze gevisieerd wordt, (iii) verzoeker in 2009 in een dispuut verwickeld raakte met een stel aanhangers van "Hezbollah" maar na dit incident geen verdere moeilijkheden ondervond ondanks de verklaring dat "Hezbollah" present is in de wijk waar hij woont, wat uitwijst dat de ingeroepen moeilijkheden met aanhangers van "Hezbollah" niet langer actueel zijn en verzoeker geenszins op een systematische wijze vervolgd wordt door aanhangers van deze beweging, (iv) hij zelf stelt dat er in de periode 2008-2011 niets bijzonders gebeurde, (v) het feit dat verzoeker Libanon verlaat omdat hij zijn moeder wil geruuststellen een louter persoonlijk gegeven is en (vi) de neergelegde documenten niets kunnen wijzigen aan de vaststelling dat er onvoldoende elementen zijn aangebracht die aantonen dat verzoekers asielmotieven actueel zijn en hij zijn land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

2.3. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoeker dient daarbij aan te tonen dat er in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 veronderstelt een voortdurende of systematische schending van de mensenrechten die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhoudt en tegen dewelke een staat niet wil of niet kan beschermen (J.C. Hathaway, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 101 e.v.) Krachtens artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) moeten de daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève “ a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a)”. De bewijslast rust in beginsel bij de asielzoeker en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging, die een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling. De Raad moet oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Daartoe moet de betrokkene aantonen dat er omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Zulks houdt noodgedwongen in dat zijn vrees actueel is en dat de Raad bij de beoordeling van deze vrees moet steunen op de feitelijke situatie zoals deze zich voordoet in het land van herkomst op het ogenblik van zijn beslissing. Deze stelling vloeit immers voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium “gegronde vrees voor vervolging” het wezenlijke is. Dit impliceert dat de verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig moeten zijn en kaderen in de objectieve gegevens van een concrete situatie. (*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, UNHCR, Genève, 1979, nrs. 40,41,195,196 en *The law of refugee status*, J. Hathaway, Butterworths, Toronto, 1991 blz. 72).

2.4. In de mate verzoeker verwijst naar de Libanese burgeroorlog waar hij als kindsoldaat zou hebben aan deelgenomen, en waarbij hij gewond raakte tijdens een gevecht met de druzen van de PSP, en ten bewijze waarvan hij foto's en een kopie van het tijdschrift 'Historia' neerlegt, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht stelt dat deze feiten niet meer actueel zijn, aangezien de burgeroorlog in Libanon werd beëindigd en de milities werden opgedoekt in 1990 (gehoor, p 3 en 5), zo'n 21 jaar geleden, en verzoeker niet aantoont dat hij omwille van zijn deelname aan de burgeroorlog wordt gevisieerd door wie dan ook. Verzoeker bevestigt immers dat de druzen van de PSP geen verdere actie meer tegen hem ondernamen en zijn bewering dat zij de mensen van 'Amal' haten en hij niet naar de bergen durft te gaan (gehoor, p. 5), wijzigt niets aan de vaststelling dat de deelname aan de burgeroorlog en het feit dat hij daarbij gewond werd door druzen niet meer actueel is. Verzoekers betoog in het verzoekschrift dat van hem wordt verwacht dat hij actief betrokken blijft bij 'Amal' en zo nodig aan gewelddaden tegen bij voorbeeld de groepering 'Al Mustaqbal' deelneemt, is een blote bewering vermits hij zelf tijdens het gehoor aangeeft dat hij deelnam aan bijeenkomsten en lessen en 100 dollar ontving als oud-strijder “meer niet”. Hij geeft daarbij weliswaar aan dat hij als bewaker werkte voor Ayoub Meheyed tot 2009, maar uit niets blijkt dat op hem actueel de verplichting rust om deel te nemen aan gewelddaden tegen 'Al Mustaqbal'.

Waar verzoeker verklaart dat hij als lid van 'Amal' deelgenomen heeft aan de gevechten samen met 'Hezbollah' tegen de partij 'Al Mustaqbal' eind 2007, begin 2008, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoont dat hij vervolgd wordt door de Libanese autoriteiten voor de deelname aan deze gevechten. Zijn blote bewering tijdens het gehoor dat eender wie deelnam aan de gevechten van 7 mei is opgespoord door schurken, wijzigt niets aan de vaststelling dat verzoeker duidelijk verklaard dat hij geen problemen kende met de autoriteiten in Libanon (gehoor, p. 9). Wat de dreigtelefoons en de aanval door leden van de partij 'Al Mustaqbal' in 2007 waarbij verzoeker ernstig werd gewond betreffen, wijst de Raad erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Een asielzoeker moet aannemelijk maken dat hij alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of indien dat niet het geval is, gegronde redenen aanvoeren die hem ervan hebben weerhouden dat te doen. De Raad stelt in casu vast dat verzoeker, loutere beweringen buiten beschouwing gelaten, geen argumenten aanbrengt die erop zouden kunnen wijzen dat hij niet op bescherming vanwege de Libanese autoriteiten kan rekenen, verzoeker beperkt zich dienaangaande immers tot de blote bewering dat '*de autoriteiten (...) niks voor(stellen) in Libanon, na de dood van Hariri is er helemaal niks meer*' (CGVS p. 7). Bovendien, zo blijkt uit zijn verklaringen dat hij nooit melding zou hebben gemaakt van de door hem aangehaalde bedreigingen en aanval in 2007 bij de autoriteiten, hij nooit klacht indiende bij de politie en nooit om hulp verzocht bij bijvoorbeeld een advocaat, de autoriteiten of zijn eigen partij. De Raad benadrukt dat indien de overheid niet op de hoogte wordt gebracht van enig misdrijf, in casu bedreigingen en een aanslag, zij haar taak om de openbare orde te bewaren, op te treden tegen inbreuken en het beschermen van burgers niet kan uitoefenen. In alle redelijkheid kon dan ook van verzoeker verwacht worden dat hij minstens een poging ondernam om de bescherming van zijn autoriteiten in te roepen.

Wat de problemen met Hezbollah betreffen in 2009 verklaart verzoeker dat het een verbaal geschil was met mensen van Hezbollah die drie dagen later buitenlanders naar zijn wijk stuurde die verzoeker belaagden waarbij hij op zijn hoofd werd geslagen en drie tanden werden gebroken. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat dit dispuut een politiek/religieus karakter zou hebben, temeer hij zelf verklaart dat Hezbollah niets meer ondernam tegen hem (gehoor, p. 9). Hoe dan ook, ook in dit geval dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen enkele poging heeft ondernomen om de bescherming van zijn overheid te vragen.

Tot slot dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen concrete problemen kende in Libanon tussen 2009 en 2011. Verzoekers verweer dat hij zich gedurende de voorbije periode zo goed mogelijk schuil heeft gehouden en onder de radar is kunnen blijven, maar niets garandeert dat dit ook in de toekomst zo zal zijn, is een blote bewering die overigens geen steun vindt in het administratief dossier. Zo stelt verzoeker tijdens het gehoor: "Directe reden van uw vlucht in 2011? Vreesde om vermoord te worden. Door wie? Kon eender wie zijn. Er worden nog altijd moorden gepleegd in Libanon, er zijn allerhande bendes die zich daarmee inlaten. Over wat voor bendes heeft u het? Bendes die mensen neerschieten vanuit hun auto. Werd u door bendes geveiseerd? Dat niet, wel waren er gangsters die KV voorstelden om met hen samen te werken maar KV weigerde dit steevast. Wat overkwam u in de periode van 2008-2011? Niks bijzonders (...)".

2.5. Met betrekking tot de ingediende documenten, met name de medische attesten uit 1990 en 2007, dient te worden vastgesteld dat daarmee enkel de hospitalisering van verzoeker in 1990 en 2007 wordt bevestigd, niets meer en niets minder en dat dit feiten zijn die op zich niet worden betwist. Ook de foto's van verzoeker als kindsoldaat zijn niet van dien aard om zijn asielaansluiting in de positieve zin om te buigen, daar er evenmin mee wordt aangetoond dat verzoekers vrees voor vervolging actueel is. De lidkaart van Amal bewijst zijn betrokkenheid bij deze partij, wat door de commissaris-generaal evenmin wordt betwist. Wat de dreigbrief van 'Amal' betreft (stuk 10 gevoegd bij het aangetekend schrijven van 15 september 2011) stelt de Raad vast dat dit document opgesteld in het Arabisch niet werd vertaald, zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud van deze dreigbrief. "Het schrijven met doodsbedreiging vanwege 'Amal'" wordt bij gebrek aan een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging niet in overweging genomen in toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.7. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover hij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielaansluiting, merkt de Raad op dat, gelet op het voorgaande, kan worden besloten dat de voorgehouden vervolgingsfeiten niet actueel zijn en verzoeker evenmin heeft aangetoond geen beroep te kunnen doen op de bescherming van de Libanese autoriteiten. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn aansluiting liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Zo verzoeker tijdens het gehoor wijst op de veiligheidssituatie in Libanon, wijst de Raad erop dat interne ongeregelde toestanden en spanningen, zoals rellen, op zichzelf staande en sporadisch voorkomende daden van geweld en andere handelingen van soortgelijke aard niet zijn te beschouwen als gewapende conflicten in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.8. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangehaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS